

18 БЕРЕЗНЯ МИНАЄ 25 РОКІВ З ДНЯ ПІДПИСАННЯ ДОГОВОРУ ПРО ДРУЖБУ, СПІВРОБІТНИЦТВО І ВЗАЄМНУ ДОПОМОГУ МІЖ РАДЯНСЬКИМ СОЮЗОМ І НАРОДНОЮ РЕСПУБЛІКОЮ БОЛГАРІЄЮ.

ЯК РІДНИХ БРАТІВ

...А після урочистої частини вечора дружби — щиросердечна розмова з болгарськими друзями у вестибюлі Палацу культури.
Фото Г. Мірошніченка.

ТРУДЯЩІ Кіровоградщини, як і всі радянські люди, широко відзначають 25-річчя підписання Договору між СРСР і НРБ. Правління обласного, міських та районних відділень Товариства радянсько-болгарської дружби разом з партійними, профспілковими та комсомольськими організаціями в містах і районних центрах, на підприємствах, в колгоспах і радгоспах, установах і навчальних закладах — членах Товариства проводять урочисті збори, вечори дружби, присвячені цій знаменній даті. Про братерське єднання болгарського і радянського народів, їх співробітництво розповідають трудящим лектори, пропагандисти. Тривають усні журнали, тематичні вечори, в школах відбуваються засідання членів клубів інтернаціональної дружби.

Як ми вже повідомляли, на Кіровоградщину прибула група туристів болгарської молоді.

14 березня в Палаци культури ШВЛП відбувся молодіжний вечір радянсько-болгарської дружби. Вечір відкрив перший секретар міськомкому комсомолу Микола Складченко.

З теплими словами привіту звернулася до болгарських друзів секретар комсомольської організації механоскладального цеху № 1 заводу «Червона зірка» Валентина Підвальнюк. Вона розповіла про дружні зв'язки робітників свого підприємства з болгарськими машинобудівниками, хліборобами кооперативу імені Стойко Георгієва, згадала про відвідини червонозорівців братньої Болгарії.

— Нам, молодим червонозорівцям, радісно усвідомлювати, що сім'я, зроблені нашими руками, нині сіють і зерно дружби й добра на болгарській землі.

Від імені студентства міста виступила студентка педінституту Ольга Баєва. Як учасниця танцювального ансамблю «Юність», вона теж мала нагоду відчувати гостинність болгарських людей, відвідавши їх країну разом з своїми друзями.

Учениця середньої школи № 14 Тана Качанова розповіла на вечорі про роботу шкільного Кіду.

Оплесками зустріли учасники вечора появу на трибуні курсанта льотно-штурманського училища Миколу Ілієва. Він вдячно згадав про героїчну визвольну місію радянських воїнів, які не шкодували свого життя, йшли в бій з німецько-фашистськими загарбниками там, на болгарській землі. Юнак з Болгарії, який приїхав у наше місто вчитись, пристрасно говорив про ту безкорисливу допомогу, яку надає Радянський Союз його країні і нині — в роки мирного будівництва нового суспільства.

Від імені гостей виступив керівник групи болгарської молоді Марин Желев. Він дякував за гостинність, говорив про своє захоплення від відвідин нашої країни. Останніми були слова: «Дружба наша — навки!».

Весь зал скандував: — Дружба! Дружба!

Микола Складченко вручив Желеву портрет В. І. Леніна, сувеніри.

А потім, після урочистої частини вечора — ще ближчі знайомства з болгарськими друзями. Дівчата з обласної лікарні слухали цікаву розповідь свого колеги — лікаря з Толбукінської лікарні Стефана Матеева, учениці ЦіУ № 1 Надія Меларенко, Алла Савойленко та Валентина Караченіва запитували Випку та Атанаса Дим'яновича про те, як готується робітнича зміна в їх країні.

Під час концерту звучали російські, українські та болгарські пісні. «Катюшу» виконував весь зал — кіровоградці і гості.

А на другий день болгарська делегація побувала в колгоспі імені Дзержинського Значинського району, відвідала хутір «Надію».

Вчора в обкомі ЛКСМУ відбулася зустріч з членами болгарської групи. Опісля наші гості знайомились з містом.

М. ШЕВЧУК.

Рік видання XIV

№ 33 (1669).

15
БЕРЕЗНЯ
1973 р.

Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

О. М. КОСИГІН В ІРАНІ

14 березня на запрошення Іранського уряду з коротким дружнім візитом в Тегеран прибув Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косигін.

Його супроводили заступник міністра закордонних справ СРСР С. П. Козирев, заступник голови Державного комітету Ради Міністрів СРСР по зовнішніх економічних зв'язках І. А. Кулев, заступник міністра монтажних і спеціальних будівельних робіт СРСР І. О. Мекрюков, завідувач відділом МЗС СРСР В. І. Мішин.

На аеродромі, прикрашеному радянськими та іранськими прапорами, О. М. Косигіна зустрічали прем'єр-міністр Ірану А. А. Хомейда, міністр закордонних справ Ірану А. А. Халатбарі, інші офіційні особи. При зустрічі була вишукана почесна вартя, виконані Державні гімни Радянського Союзу й Ірану.

Серед зустрічаючих був посол СРСР в Ірані В. Я. Єрофеев.

(ТАРС).

В КОМІСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР У СПРАВАХ МОЛОДІ

14 березня, відбулося засідання комісії у справах молоді, на якому обговорювалось питання про стан і заходи до поліпшення правової пропаганди серед учнівської і студентської молоді. З доповіддю виступив заступник голови комісії депутат А. Ф. Покальчук.

На засіданні відзначалося, що останнім часом в республіці де-що поліпшилось правове виховання молоді. У навчальних закладах склалася певна система роботи по вихованню у дітей і підлітків, юнаків і дівчат високої правосвідомості і почуття громадянського обов'язку. В школах створено майже шістьсот факультативних груп з основ законодавства. Багато старшокласників та студентів залучено до навчання в школах правових знань, правових лекторіях, на молодіжних факультетах народних університетів.

Проте в цілому стан правового виховання ще не відповідає сучасним вимогам. Існують досконалі за формою і змістом правова пропаганда підмінюється похороною інформацією про окремі випадки порушення соціалістичної законності. Недостатньо вивчається кращий досвід правової пропаганди серед молоді, цікаві форми і методи цієї роботи ще не стали надбанням усіх вчителів і вихователів. Не всі спеціалісти з правових знань залучаються до роботи з молоддю. Необхідно посилити координацію дій усіх органів, які повинні займатися цією проблемою, поліпшити використання всіх засобів інформації тощо.

Комісія прийняла постанову, в якій рекомендувала відповідним виконавчим органам здійснити додаткові заходи щодо поширення правових знань серед учнівської і студентської молоді.

У фонд фестивалю

ВАЖЛИВА КАМПАНІЯ

Проведення Всесвітньої грошово-речової лотереї «Всесвітній фестиваль молоді і студентів» комсомольці і молоді, піонери та школярі Олександрівщини розглядають, як важливу організаційну і політичну кампанію в комсомолі.

Бюро Олександрівського райкому ЛКСМУ з самого початку затвердило районний лотерейний комітет в

складі 8 осіб. Він веде роз'яснювальну і пропагандистську роботу серед комсомольців і молоді, піонерів, школярів та інших верств населення. На сьогоднішній день 8 комсомольських організацій району вже розновсюдили грошово-речову лотерею.

Серед них слід відзначити первинні комсомольські організації колгоспу «Іскра», де секретарем Микола Олєфіренко, мішколгоспбуду — секретар Альберт Горбаньов, Соснівсь-

кої восьмилітньої школи — старша піонервожата Марія Сироток, Олександрівської восьмилітньої школи № 4 — старша піонервожата Валентина Морська. Комітети комсомолу цих організацій білети розповсюдили протягом двох днів. Реалізація лотерейних білетів успішно продовжується.

О. ДЕРКАЧЕНКО, зав. відділом комсомольських організацій Олександрівського РК ЛКСМУ.

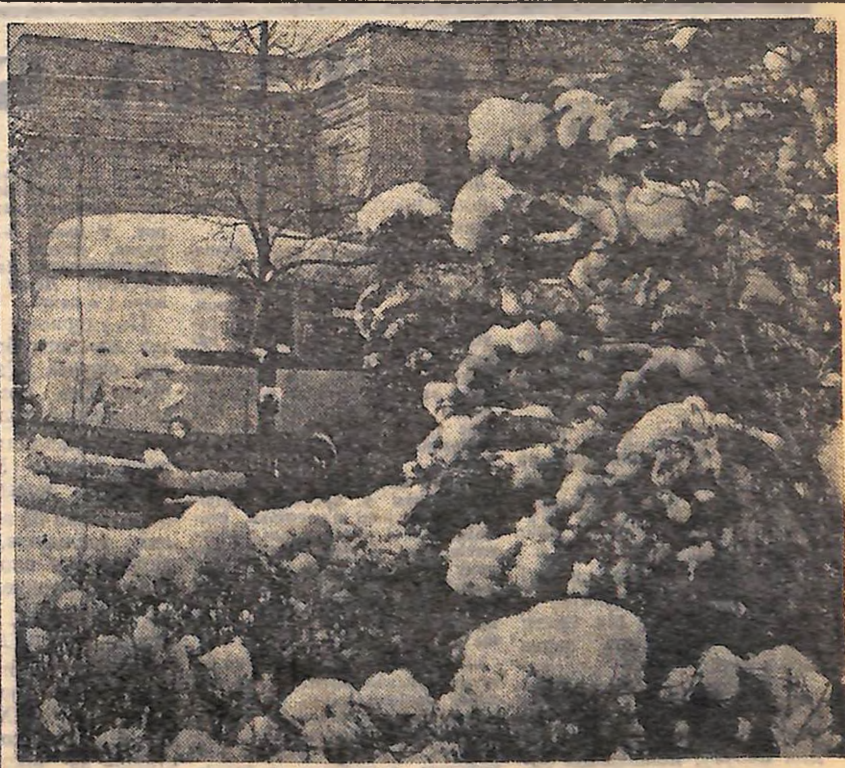
ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

«ЧИ ПАСУТЬСЯ КОРОВИ ВЗИМКУ?»

Секретар Бобринського райкому комсомолу Д. Замша повідомив редакцію, що цей критичний матеріал комсомольці і молоді колгоспу імені Свердлова обговорили на зборах первинної комсомольської організації і намітили конкретні заходи по усуненню виявлених недоліків. Комсомольські збори постановили: поліпшити організацію, регулярно піднімати підсумки і надати широкій гласності соціалістичному змаганню; взяти шефство над кімна-

тами відпочинку ферм, найближчим часом залучити до роботи на молочнотоварній фермі якнайбільше молоді.

Секретарю комсомольської організації колгоспу імені Свердлова В. Гордієнку на засіданні бюро РК ЛКСМУ було вказано на допущені недоліки та попереджено. Працівники райкому комсомолу побували в господарстві і надали членам комітету комсомолу практичну допомогу.

ПРИМХИ БЕРЕЗНЯ.

Фотосюда В. КОВПАКА.

ТРЕТІЙ ТРУДОВИЙ ЧЕКАС

Один з кращих в області — будзатін Кіровоградського машинобудівного технікуму «Молодість-72» — такі підсумки роботи студентських будівельних загонів в минулому році. В урочистій обстановці йому було вручено перехідний Червоний прапор обкому ЛКСМУ, а найкращим студентом похвально грамоти. Приймаючи з рук комісара обласного студентського будівельного загону Валентина Романова нагороду, командир «Молодість-72» Микола Бобришев зазначив, що члени цього колективу доклали усіх зусиль, щоб утримати першість.

Хороші відгуки прийшли з Тюменської області, де побували «Алмаз» КІСМ (командир Андрій Кадиков) та з Побузького нікелевого комбінату, на будівництві якого працювали студенти «Буревісника», будзатон Олександрівського зооветтехнікуму.

Успіхи успіхами, а на черзі нові завдання. Обласний штаб студентських будівельних загонів разом з комітетами комсомолу вузів та технікумів проводить велику роботу по залученню молоді до цієї справи. Йде підготовка до третього семестру. А він — не за горами...

А. РОМАНЮК.

З ЕНТУЗІАЗМОМ зустріла молодь Долинщини ініціативу робітників Московського автомобільного заводу імені Лихачова про проведення 21 квітня Все-союзного комуністичного суботника, присвяченого 103-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

В комітетах комсомолу шкіл, підприємств та організацій детально розробляються плани підготовки до цього трудового свята, підшукуються нові можливості для найкращого проведення суботника. Молодь зобов'язалася працювати в цей день тільки на законномленій сировині та матеріалах.

До районного комітету ЛКСМУ зараз звідусіль

ДО СУБОТНИКА—ГОТОВІ

надходять повідомлення про підготовку до трудового свята. Комсомольці та молодь Долинського цегельного заводу дали слово відзначити день народження В. І. Леніна ударною працею. Разом зі своїми старшими товаришами вони вироблять понад 70 тисяч цеглин, що набагато вище планового завдання. Значну агітаційну роботу проводить тут завком комсомолу на чолі з секретарем Іваном Санжаровим, члени комітету роз'яснюють молодим робітникам важливість цього заходу.

З великим піднесенням ініціативу москвичів зустріла молодь заводу залізобетонних виробів. Як повідомив секретар заводського комітету комсомолу Володимир Видула, того квітневого дня буде виготовлено 60 кубів залізобетону із значною економією сировини та матеріалів. Підготовка до суботника йде вже зараз. Проводяться бесіди з молодими робітниками, усуваються недоліки, які можуть заважати ударній роботі.

Зараз у складному становищі опинився Долин-

ський цукровий завод, який ремонтується. 21 квітня 25 юнаків та дівчат шийдуть на роботу, щоб підприємство якомога швидше почало працювати на почну потужність.

По озелененню та благоустрою міста працюватимуть близько трьох тисяч школярів. На вулицях, в парках і скверах піднімуть вгору свої віти молоді деревця, посаджені руками піонерів та комсомольців.

В. ДИКИЙ,
перший секретар Долинського райкому ЛКСМУ.

Цей день для молодого комуніста, агронома другої бригади Миколи Лиходіда був особливим. Ще напередодні, вчора, його повідомив агрохімік:

— Завтра льотна погода, літак прибуде. Розпочнемо підживлення озимини з вашої бригади.

До паряду Микола вирішив: сигнальниками призначити Марію Конавалову та Марію Кундик, підсобляти трактористів вантажники добриша комсомолец Василь Бодячук.

Зранку туман відступив з полів, які майже звільнилися від снігу. І коли літак приземлився на майданчику, все вже було підготовлено до роботи.

— Наші комсомольці — авіатехніки Анатолій Микитюк і Валерій Звенигородський, — представили хліборобам членів екіпажу командир літака М. М. Матвієнко і попросив показати карту поля.

Раділись недовго. Все ясно. В другій бригаді 760 гектарів озимини, всього в колгоспі — 3400. У картограмі вказано, по скільки кілограмів діючої речовини розсіяти на кожному гектарі даного поля.

ЗАГІН РОДЮЧОСТІ

Через кілька хвилин загнали мотори. Тракторист Володимир Литвиненко швидко завантажує бункер аміачною селітрою. Три-чотири хвилини витрачає він, аби дільці заповнити кіш білою сумішшю і висипати його в бункер. Йому вправно допомагає Василь Бодячук, В. Литвиненко щоразу привітно махає рукою, мовляв, все добре, працюємо в хорошому темпі.

Дванадцять хвилин триває політ. І знову для Володимира звична робота:

завантаження бункера аміачною селітрою.

Тридцять вильотів зробили першого дня члени екіпажу. Командир літака подякував усім за добре обслуговування і виклав рішення екіпажу:

— Якщо так і далі піде, підживимо всю площу на два дні раніше, ніж заплановано.

— Затримки за нашими юнаками і дівчатами не буде — знають ціну весняній хвилині, — відповів Микола Лиходід.

На фото: зліва — екіпаж АН-2 (зліва направо): авіатехнік Анатолій Микитюк, командир М. М. Матвієнко, автомеханік Валерій Звенигородський; вгорі — Аде завантаження літака мінеральними добривами; цього дня відзначився комсомолец Василь Бодячук.

Фото автора.

А наступного дня зранку над полем знову ластівкою проносилася сріблястий літак, розсіваючи туки. Зустрічати загін родючості — так назвали екіпаж в другому відділку — вже готувалися комсомольці першої бригади.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».
Колгосп імені Леніна Долинського району.

ПЕРШ, ніж переступити поріг контори Капітанівського відділення «Сільгосптехніки», секретар комсомольської організації Павло Степовий байбужим поглядом звично ковзне по плакатах, цитах, виставлених на видних місцях. І чомусь його ніяк не стурбує те, що тут все ще висить заклик: «Борімося за виконання взятих соціалістичних зобов'язань на 1972 рік!». Кого сьогодні і на що він мобілізує?

— Звиклихось якось, — пояснює комсомольський ватажок. — Навчесь у нас багато студентів, заклики; піклуються про це й комсомольці...

— А ви спробуйте заповнити цю дошку, — каже технормувальниця Тетяна Поленко. — Мені й так доводиться благодійно хлопців, щоб стали на стілець чи драбину, та й написали цифри...

Ось тут і справді вже іншими очима дивитися. Адже треба бути вчетвером, щоб заповнити дошку чи навіть прочитати без напруження на ній імена передовиків змагання — токар С. Бопларенко, електроварник Володимир Жуковський... Хто з них «ке злімає місце»?

МОЖЛИВО, комсомольська організація краще використовує стінні газети та листки? Здебільшого в них — похвалі, описові замітки, в яких лише названо прізвища, а в кращому випадку, процент виконання норми. Погодьтеся, цього мало.

Змагання — широкі крила, масовість, дієвість! Це сьогодні не лише закінчені слова, до вимога часу.

це необхідна умова в справі успішного виконання планів і завдань — і зобов'язань третього, вирішального року п'ятиріччя. І добрий засіб у цій важливій справі повинні подати саме комсомольці.

— Та ви не сумнівайтесь, план у нас виконують всі комсомольці, — заспокоює П. Степовий. — І внески регулярно всі сплачують... Це добре — і план, і внески. Але й вимоги збільшення значно складніші, ширші.

Всі члени ВЛКСМ взяли на себе індивідуальні зобов'язання на третій рік п'ятиріччя. Але змагання між молодими виробничниками як слід не організовано. Кожен змагається, так би мовити, сам по собі. Хто з молодих йде попереду в змаганні, а хто і чому саме відстає, — цього, на жаль, сьогодні не знає і сам секретар комсомольської організації.

— Бачите, — каже він, — у нас серед комсомольців три шофери, тракторист, токар і так далі — цебо люди різних професій, то як же організуєш змагання між ними, як порівняєш їх показники?

Що й казати, дивна позиція. І саме вона стоїть на перешкоді організації дійового змагання молоді, підрізає його крила. Звичайно, це не все втрачено. Можна, наприклад, запозичити кращий досвід — хоча б з сусіднього підприємства — цукрозаводу, де комсомольці на ділі виступають застрільними змагання. Чому б про все це не повести мову на комсомольських зборах? І ще одне. В комсомольській організації побували представники райкому комсомолу, але дали поради і вказівки про організацію змагання молоді, справа не пішла.

І. РОМАНЕНКО,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара»,
м. Новомиргород.

В ЦЕХУ товарів широкого вжитку на Світловодській меблевій фабриці і цього разу кипіла напружена праця. Очолоє колектив тут прославлений ветеран, кавалер ордена Трудового Червоного Прапора, комуніст Іван Андрійович Кузьмін. Досвідчений меблевик охоче передає своє уміння молодим робітникам, є їх наставником і порадишником у всьому. Цех постійно добивається високих успіхів.

В минулому році річне завдання було виконано на місяць раніше строку. Продуктивність праці у виробництві товарів зросла майже на 6 процентів.

«Більше, високої якості товарів широкого вжитку — для народу!» — під таким девізом працюють зараз меблевики.

— І саме в нашому цеху, виробляються зразкові товари першої необхідності для побуту, поліпшення загального інтер'єру і обста-

Є ТАКА БРИГАДА!

новки квартир радянських людей, — з почуттям відповідальності говорить начальник цеху І. А. Кузьмін.

А виробляють в цеху різноманітну продукцію. Тут — великі і малі трельяжі, столики для журналів, книжкові полиці, стільники та ліжка дитячі, кухонні табуретки, тощо. Як бачимо, це необхідне кожній сім'ї, в кожній кімнаті. До того ж в цеху «народжуються» інкрустовані картини-сувенири. Ось уже третій рік одержують їх замовники і магазини республіки.

Високі завдання стоять перед колективом у третьому, вирішальному році п'ятиріччя. Відповідні їм і темпи праці меблевиків. Так, у січні минулого року тут вироблено вазової продукції на загальну суму 27,3 тисяч карбованців. Це — майже на 3 тисячі карбованців більше місячного плану.

— Темпи виробництва і надалі ми прискорюватимемо за рахунок раціоналізації, використання наявних резервів, впровадження новітньої науки і техніки та досвіду передових підприємств республіки, — зазначає Іван Андрійович.

І це не просто слова. Нещодавно І. А. Кузьмін побував у Києві на виставці. Багато дещо він занотував у свій блокнот. У ньому — схеми, різні плани, методи удосконалення фрезерувальних та фугувальних верстатів. Дещо вже впроваджено і в цеху.

По-ударному трудиться тут передова бригада цеху, яку очолює Галина Зайченко. Цей комсомольсько-молодіжний колектив задає тон у соціалістичному змаганні в цеху. У січні, наприклад, колектив видав понад план 33 великих і малих трельяжів. Завдання лютого тижня впроваджені чотири дні раніше. Хоч бригада й невелика, зате успіхи немалі. Про це дбають, крім бригадири Галини Зайченко, комсомольці Людмила Софієнко, Любов Хрієнко, Віктор Михайленко та дещо старша за віком Горпина Андріївна Степанова.

У соціалістичних зобов'язаннях бригади на вирішальний рік під гаслом «П'ятиріччя — ударну працю, майстерність і пошук молодих!» записано: «виконати річне завдання до 10 грудня»; «добитися підвищення продуктивності праці на 4 проценти зверх плану».

— Не гаємо часу зараз. Кожен з нас виконує зміну норму на двадцять п'ять, а то й більше процентів. У вирішальному році перше півріччя — найважливіше, — твердо говорить член комсомольсько-молодіжної бригади, профгруппорг цеху Людмила Софієнко.

Хід соціалістичного змагання бригади і в цілому цеху висвітлюється на спеціальних стендах, в цеховій газеті «Верстатник», яку редагує член бригади Любов Хрієнко. Тут кожен знає, що він сьогодні зробив, чого не досяг, а значить і завтра несе долає.

Ю. ГРИЦЕНКО,
м. Світловодськ.

ДО 25-РІЧЧЯ ПІДПИСАННЯ ДОГОВОРУ МІЖ СРСР І НРВ

ДРУЗІ І ДРУГАРІ — ОДНОГО ЗВУЧАННЯ

ДО БОЛГАРІЇ наша туристська група, в складі якої були робітники підприємств Кіровограда, лікарі, вчителі, виїжджала в липні. В аеропорту Варни нас гостинно зустріла представниця «Балканотуризма» Елеонора Александрова. В автобусі по дорозі до міста вона розповіла нам про історичне минуле героїчного болгарського народу.

Знайомство з Болгарією ми розпочали в Варні. За останні післявоєнні роки воно виросло в п'ятеро і перетворилось у великий промисловий і культурний центр країни. Тут ми познайомилися з робітниками суднобудівного заводу імені Димитрова. За рік на його верфі будуть стіляти кораблі, скільки в минулому за 37 років. Нині Варненський порт розширюється. Планується провести суднохідний канал у Варненське озеро, через який буде побудовано міст довжиною близько 1300 метрів.

Сьогоднішня Варна — це благоустроєне сучасне місто, в якому, крім суднобудування, розвинута скляна, текстильна, хімічна, консервна та інші галузі промисловості. У Варні побудовано багато нових підприємств. Це — завод «Елпро», який виготовляє побутові нагрівальні прилади, хімкомбінат імені Карла Маркса, що випускає понад 20 видів хімічної продукції, текстильний комбінат.

ОСБ, нарадші, Толбухінський округ, з яким зачігається територія Кіровоградщини. Елеонора Александрова ознайомила нас з великими успіхами трудящих в промисловості і сільському господарстві. Ми дізналися, що в окрузі в 5 міст і 216 сіл, 8 державних господарств. Всі селяни вступили в кооператив ще 27 років тому.

Славиться своїми трудовими досягненнями кооператив імені Димитрова, який за високі врожаї соняшника, кукурудзи і пшениці нагороджено орденом Георгія Димитрова. І що ми раділи, почувши, що толбухінці, сіючи наші «Безосту-1», вирощують по 70 центнерів зерна пшениці з гектара.

Сільськогосподарські кооперативи широко впроваджують досвід хліборобів нашої області. Члени кооперативів С. Шабєка, наприклад, користалися порадами ліччі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова і тепер вирощують кукурудзу з мінімальними затратами пальної олії.

ЗНАЙОМСТВО з окремим центром Болгарії, що носить ім'я визначного потководія — Маринела Радинського Союзу Ф. І. Толбухіна, війська «кого визволяли колінний Добрич від німецько-фашистських загарбників.

Перед від'їздом у Болгарію я розмовляв з своїм батьком,

який брав участь у визволенні Болгарії від німецько-фашистських загарбників. Полк, в якому він служив, проходив і через це місто.

— Яким запам'ятався тобі Добрич? — запитав.

— Були сірі, одноповерхові будиночки, рутини. Окремі квартали нагадували пустирі. Маленьке містечко...

А коли ми під'їхали до міста, перед нами відкрилась велична панорама Толбухіна. Цілі квартали висотних житлових будинків, нові корпуси промислових підприємств Елеонора Александрова пока-

ЦІ ШИРІ І ВДЯЧНІ ЛЮДИ...

зувала новобудови, кінотеатри, дитячі садки, школи, житлові масиви.

Перебуваючи в Толбухіні, ми встигли відчувати велику любов і повагу болгарів до радянського народу. Показали квітні білі пам'ятники радянським воїнам, болгарським партизанам, Ф. І. Толбухіну.

ДЛЯ нас дорога була до Несебра, Балчик. Ми ознайомилися з курортними комплексами «Золоті Піски», «Сонячний Берег», «Дружба», «Албена». І всюди нас зустрічали з великою гостинністю. Болгарські друзі разом з нами співали російські, українські пісні. На концертах співали «Піснотворні вечори», «Пісня про Москву», «Катюша». Ми слухали мелодії старовинних болгарських пісень про російських чудотворців, які звільнили болгарів від вікованого іноземного рабства.

Захоплення — від усього... За роки народної влади в країні повністю ліквідовано неписьменність серед населення. Число студентів виросло в вісім разів. Нині в Болгарії студентів більше, ніж у таких розвинених капіталістичних країнах, як Англія, Франція та Італія. В галузі медичного обслуговування населення Болгарія займає перше місце в світі.

Нам приємно було бачити, що всі ці зміни за роки народної влади в Болгарії, сталися завдяки безкорисливій допомозі і підтримці Радянського Союзу.

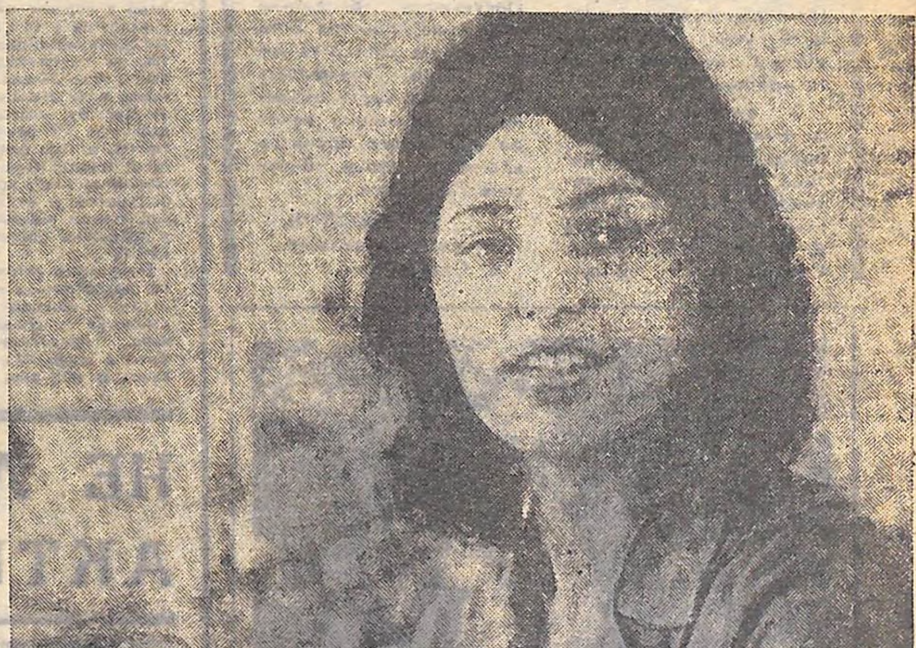
КЕ загальне враження про подорож в братню країну? Ми були щасливими, що

познайомилися з болгарськими людьми — трудолюбивими, щирими, вдячними. Свято бережуть вони пам'ять про радянських воїнів, які віддали своє життя за їхню землю. В народній Болгарії в 446 пам'ятників радянським воїнам. Ось напис на меморіальній дошці над входом до Братської могили в парку імені М. Д. Скобелева в місті Плевен:

«Они, орлы северных небес, чада великой русской земли, вдохновенные духом гуманности, правды, свободы, великие гением победы, перелетели леса и поля, реки и моря и смело опустились на прекрасные и гордые Балканы. Здесь в поработанной веками болгарской земле, они пронзили штыками турецкую тиранцию... Острием меча разрубили вековые оковы, а своими штыками разрушили до основ пятистолетнюю крепость тяжёлого рабства. В кровавой борьбе, бушевавшей на болгарской земле, они беззаветно пролили свою кровь, легли костями на братской земле за свободу, за благо болгарского племени, забытого историей, царями, богатыми и сильными в то время народами. В знак глубокой признательности и великой благодарности, освобождающей ими болгарский народ ездить и этот памятник свободы, выросший из глубины души, как фиалка в лесу...»

Від'їжджаючи із Болгарії в день, коли в країні було велике свято. Болгари відзначали славний ювілей — 80-річчя створення Болгарської Комуністичної партії. Місто Варна було прикрашене транспарантами і прапорами. Біля пам'ятників видатним діячам і організаторам Комуністичної партії несли почесну варту піонери. При від'їзді в аеропорт — велике панно, на якому зображені Тодор Живков і М. І. Брежнев, над ним напис: «Навіки разом»...

О. НАГОРНИЙ, керівник групи радянських туристів. Толбухін — Кіровоград.

Один філософ колись сказав, що жінка падає на великі справи. Мабуть, свого часу філософ був правий. Зараз його думка вірна наполовину. Оскільки жінка не є лише само натхнення, але й активний учасник будівництва сьогодення і майбутнього. Вона — суспільний діяч і мати, політик і боєць. Сьогодні болгарська жінка відіграє велику роль у суспільно-політичному розвитку своєї країни.

ЗУСТРІЧІ В БАЛЧИКУ

Шестикласник Юрко Сивоконь дуже часто отримує листи з Болгарії. В цьому там аж п'ятнадцять друзів. Дніс Ільєв гарно пише про море, про свою мрію. Він хоч і молодий під Юрка на два роки, але спільну мову вони знаходять. А от дружити з Любомиром Ніколовим йому просто необхідно. У них спільні інтереси: обидва члени клубів інтернаціональної дружби. Тільки Юрків клуб «Дружба народів» працює у його школі № 14 м. Кіровограда, а Любомирів — в Балчику, в Болгарії.

Юрко закоханий у Болгарію. Влітку минулого року разом з іншими школярами області йому пощастило там бути цілих двадцять днів. Тоді з ним поїжджала і восьмикласниця Наталка Нестеренко, його товаришка по шкільному КІДУ. Стільки лишилось хвилюючих спогадів! Табір розміщувався біля самого моря. Підіймалися зі сходом сонця і мандрували разом з однокласниками-болгарами по їх чудовій країні. Побували в містах Балчик, Толбухіні, Варні, Тирново, Габрово.

Про свої болгарські враження Юрко та Наталка часто розповідають піонерам та комсомольцям нашої школи в кімнаті інтернаціональної дружби. Тут збирається і рада шкільного КІДУ «Дружба народів», планує свою роботу, тут і центр інтернаціонального виховання учнів школи. В цій кімнаті від голови первинної організації товариства болгаро-радянської дружби учителя географії Д. І. Федорова Юрко вперше почув про дружні зв'язки грудничих Кіровоградщини і Толбухінського округу. Борис Іванович разом з учнями плаштував усякий журнал, присвячений пам'яті Георгія Димитрова, проводив відкриті заняття КІДУ з питань розвитку науки і культури та мистецтва ІРБ, пресконференції.

А коли ми писали листа в Балчик друзям з училища імені Христо Батєва, Наталка і Юрко теж сказали своє слово.

Є. ПОПРУЖЕНКО, секретар комсомольської організації СШ № 14, м. Кіровоград.

НАШІ ПОБРАТИМИ — З ТОЛБУХІНСЬКОГО

РОСЕНСЬКІ ДНІ І ВЕЧОРИ

НА СТО метрів видно, що Іван нудьгує. Пуста сільська площа того зимового полудня — нема з ким словом перекинутись. В магазин йому не хочеться, молодіжний будинок ще закрито. І Іван надуває — чи не піти в гості до сусіднього села Крайца. Зараз є час на роздуми: Іван намагає в кишені продовгуватий аркуш з надрукованими рядками — то документ, який свідчить, що він Іван Русев, тракторист бригади в Росені перебуває у відпустці від... до... цілих п'ятнадцять днів! Так що не швидко. Вже місяць шелестить цей папірець в його кишені! То нагорода від окружного комітету комсомолу на 10-денний відпочинок на «Золотих Пісках», але в рільничому господарстві сказали: як же залишиш трактор, всі завантажені роботою по саму макику! Та ти й сам знаєш про те; і він не настоює. Навіть запропонував — нехай замість нього хтось інший, менше зайнятий, використає той відпочинок. Такі дні в Росені. Дні села... Всі

сповнені напруги, і відчуваєш це, де б не був. Саме в один з таких днів комсомольці вирішили створити свою, молодіжну механізаторську групу. Записалися на курси підвищення кваліфікації, витримали екзамен. І трактористи комсомольці Георгій Ніколов, Петро Тодоров, Георгій Славов і Дмитро Йорданов — поважані люди в Росені. Петро Йорданов і Іван Славов працюють на одній машині. Вони зекономили 1800 літрів пального при найменших витратах на виконання озноєних ремонтних робіт свого «ДТ-54».

В колективі (їх налічується 39 чоловік) всі комсомольці з середньою освітою і продовжують вчитись; нема тут молоді, яка б не навчалася на яких-небудь курсах — прагнуть молоді механізатори оволодіти другою спеціальністю.

Зрозуміло, в колективі не лише самі механізатори. Будівельники теж

успішно захищають честь молоді Росена. А яку силу волі проявили на будівництві бригадного стану в холодні зимові дні!

Взагалі в росенській комсомольській організації не зустрінеш комсомольця, не зайнятого загальнокомсомольною справою.

Не знаю, що було відомо рік тому про Росен, але зараз в усьому районі говорять про його молодіжний будинок. Книжки, газети, журнали, шахи, телевізор, радіо, магнітофон, кілька сотень пластинок — все до твоїх послуг. Молодіжний будинок — то вечори росенських комсомольців.

...Все те — і виробничі успіхи комсомольців, і чудовий молодіжний будинок — гордість комсомольської організації.

Іван КУКОВ, кор. «Народна младеж», м. Толбухін.

БАЗА—МОЛОДІЖНА

Неухильно збільшується турбота про молоді Толбухінського округу, за її ідейне і духовне виховання. Тільки за останні п'ять років було відкрито і обладнано понад 100 комсомольських клубів. У місті і в густо населених пунктах молодим людям надано 80 спортивних майданчиків, 20 стадіонів і 12 фізкультурних залів.

Це у відповідь на глибокі вимоги, які поставив ХІІ з'їзд ДКСМ про раціональне використання молоддю щоденно всього багатства різноманітних форм роботи з юнаками і дітьми, в окрузі почалась напружена робота по будівництві і перебудові молодіжної бази. В усіх селищах з населенням понад 1000 жителів передбачається будів-

ництво чи переобладнання існуючих споруд клубів культурно-масової роботи на зразок міста Плевна.

На п'ятиріччя прийнята розгорнута програма будівництва і перебудови молодіжної бази. Архітектор Станіслав Манафев окружної проєктної організації Толбухіна вже почав роботу над проєктом молодіжного клубу зразка в Тервелі, Карапеліті і селищі Спасовому. Поспешними

темпами будується молодіжний будинок у приміській місцевості, перша черга якого очікується в середині цього року.

Будівництво і перебудова клубів, культурно-масової роботи серед молоді в решті селищ округу лягли під свою опіку агропромислові комплекси, кооперативи (ТКЗС) і народні ради.

«Народна младеж» (ІРБ).

ПАМ'ЯТНИК ВЕЛИКОМУ МАРИНОВУ БОЛГАРСЬКОМУ РЕВОЛЮЦІОНЕРУ. ФОТО ЗРОБЛЕНО НАШИМ ПОЗАШТАТНИМ КОРЕСПОНДЕНТОМ А. ВУДУЛТЄВИМ ПІД ЧАС ПЕРЕБУВАННЯ В МІСТІ ТОЛБУХІНІ.

ЦІКАВИЙ ДИСПУТ

Нещодавно в Олександрійському педагогічному училищі відбувся цікавий диспут на тему: «Яким повинен бути твій справжній друг?» Його підготували і провели учні IV-V курсу відділу вчителів праці та креслення.

З великим задоволенням слухали ми розповідь Валерія Константина про приклади великої дружби В. І. Леніна, Н. К. Крупської, К. Маркса, Ф. Енгельса. Сподобались присут-

нім виступи Олени Курки та Валерія Місюри про дружбу юнака і дівчини.

З цікавими рефератами виступили Світлана Посунько, Валентина Шевченко, Микола Бондар, Надія Діггар та інші. Про тоwarzysьку дружбу та чисте кохання на закінчення вечора відпочинку прочитав власного вірша Вячеслав Погорілий.

В. СОКОЛОВ,
учень педучилища.
м. Олександрія.

І СОНЯЧНА СТЕЖИНА БУДЕ У НАС ОБОХ...

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Олександр Гончаренку і Людмилі Моргун, Вахтангу Гамберідзе і Надії Кузьмінні, Олександр Парадатку і Раїсі Спирidonovій, Григорію Ніколайчуку і Галині Войниченко, Володимир Усову і Людмилі Проценко, Володимир Лічич і Валентині Шмагалю, Валерію Шаповалову і Ніні Ткачовій, Валерію Гасаському і Ользі Жабковській, Олександр Чумак і Надії Волнишній, Едуарду Криворожанку і Катерині Туз, Василію Тарасенку і Ользі Сафюлінній, Ігорю Ульяничу і Раїсі Олександренко, Сергію Акулову і Раїсі Платновій, Анатолію Крючкову і Валентині Ігнатенко, Олесь Кисельову і Тетяні Мартинівній, Віктору Троню і Любові Стеблінній, Миколі Прилуцькому і Наталії Ткаченко, Євгену Богуну і Наталії Обозовій, Віктору Рибалку і Вірі Чвановій, Миколі Селезньову і Антоніні Андріяш,

які сьогодні реєструють свій шлюб у Кіровоградському бюро ЗАГС.

ЧЕМПІОНИ „СПОРТЛОТО“

КИЇВ, 15 БЕРЕЗНЯ. (РАТАУ). Як повідомляло головне управління спортивних лотерей спорткомітету СРСР, переможці 7 тиражу, який відбувся 10 березня в м. Івано-Франківськ, за 5 відданих номерів одержать по 1312 карбованців, за 4 — по 32 карбованці, за 3 — по 3 карбованці. По Україні в цьому тиражі вгадано 63 п'ятірки. Виплата вигравших починається з 21 березня. Наступний тираж «Спортлото» відбудеться 20 березня в Ташкенті.

Людмила Чурсіна створила незабутні образи у фільмах «Донська повість», «Вірінея», «Журавушка», «Любов Ярова». Сьогодні вона — одна з найпопулярніших кіноактрис Радянського Союзу.

РАДЯНЬСЬКА кіноактриса Людмила Чурсіна уже кілька років займає одне з перших місць по популярності у глядачів в СРСР. Щороку на екрани виходять один-два фільми за її участю, які як правило, мають величезний успіх. Але знімальний майданчик не єдине поле діяльності актриси. Людмилу Чурсіну можна було зустріти серед делегатів XV Всесоюзного з'їзду профспілок, в 1970 році вона виступала від імені молоді Ленінграда на XVI Всесоюзному з'їзді комсомолу, актриса бере участь у найкрупніших форумах радянських кіномайстрів, вона лауреатка управління Спілки кінематографістів СРСР.

Популярна актриса, Громадська діячка, Аргентинське місто Мар-дель-Плата стало свідком ще одного «дебюту» Людмили Чурсіної: вона представляла Радянський Союз в жорі Міжнародного кінофестивалю. В 1972 році актриса була запро-

НЕ ЛИШЕ АКТРИСА

шена в журі щорічного фестивалю нових радянських фільмів у Тбілісі.

У швидкому успіху, в легкому завойованій популярності узяв за основу бачини щось немічне. При цьому забувають, що таланту зовсім не обов'язково добуватися визнання роками. Трапляється, з щасливою несподіваністю він завойовує своє місце, призначене йому. У Людмилі Чурсіної саме така доля. Але за гаданою легкістю, рідкістю, не повданням великої працелюбності, творчої принципальності, неабиякого акторського обдарування.

Гра Людмили Чурсіної у стрічці «Донська повість» справляє сильне, незабутнє враження, а її героїня ще раз нагадує про трагічну долю людини, в якій класова ненависть отримує перевагу над любов'ю. «Лише під кінець зйомок я відчула себе перед камерою зовсім вільною» — зізнається актриса, для якої «Донська повість» була першим серйозним випробуванням. До цього, студенткою знаменитого театральшого училища імені Бориса Шукіна, Людмила Чурсіна виконала дві невеликі ролі в епізодах.

«Вірінея», «Журавушка», «Любов Ярова», «Олесь» — ці фільми одні за одними стали виходити на екрани після «Донської повісті». Вони не випадково названі іменем головних героїнь. Картини ці — своєрідні монофільми Людмили Чурсіної. В центрі кожного з них трагічна чи щаслива, але завжди неординарна доля гордих, пристрасних, незалежних жінок. Прагнення до щастя, до кохання не рідко повертаються для них драмою, навіть смертю. Але й помираючи, вони перемігали, тому що духовна краса виявляється сильнішою за фізичне зло, жорстокість, грубе насильство.

«Журавушка». Навіть людині, не знайомій з російською мовою, почується в цьому слові сама ніжність. Журавушка — так звучить одноосібний ге-

роїню Людмили Чурсіної за її красу, внутрішню і зовнішню, за її вірність у коханні. «Моральна чистота, духовна стійкість в основі цього образу», — розповідає Людмила Чурсіна. — Моя героїня не знає компромісів. Цільність і багатогранність її натури, взагалі властиві російському національному характеру, виражені тут у відданості справжньому почуттю, яке вона проносить через усе життя».

Актрисі не довелося шукати якогось

прототипу образу Журавушки. «В тому селі, де проходили зйомки, — пригадує вона, — я зустріла чимало жінок зі схожою долею. Я потоваришувала з ними і пишаюсь цією дружбою. Можу назвати десятки жінок, життям яких я захоплююсь. Вони скрізь — ці «журавушки» — в місті і на селі, їх об'єднує міцна нерозривна нитка життєвого подвигу».

«Журавушка» демонструвалася на міжнародному кінофестивалі в Сан-Себастьяні. «Іспанська прем'єра» фільму принесла Людмилі Чурсіній премію за кращу жіночу роль.

Радянські телеглядачі пам'ятають ті дні, коли Центральне телебачення демонструвало багатосерійний фільм «Угрюм-ріка». На голубих екранах жили, страждали, кохали герої знаменитого роману Вячеслава Шишкова. Красиву Анфісу, котру грала Людмила Чурсіна, всі приймають за «чарівницю», як між іншим, і героїню майбутнього фільму з її участю — «Олесь».

«Прекрасною відомою, чарівницею» вважає Анфісу і головний герой, який і кохав її, і б'ється цього кохання, що може пережити все на світі. А вона готова віддати йому своє життя, і всі засоби для неї хороші лише б здобути його.

За виконання жіночих ролей у фільмах «Журавушка», «Вірінея» та «Угрюм-ріка» Людмила Чурсіна була удостоєна Державної премії РРФСР імені братів Васильєвих. Вона любить цих

своїх героїнь. «Навіть імена їхні — красиві, самозвучні, — розповідає актриса, — у всіх жінок різні характери, і долі, і різні письменники, котрі створили ці образи. Хоча мої героїні й живуть в різні епохи, їх об'єднує сила духу, високі прикраси. Кожна з них здатна на кохання, в кожному живе прикраса бажання материнства».

Коли режисер Володимир Фетін, який поставив фільми «Донська повість» і «Вірінея», почав екранізацію класичної п'єси Костянтина Тренєва «Любов Ярова», він не задумувався запросити на головну роль Людмилу Чурсіну. Це запрошення було почесне навіть для неї, котра стала на той час популярною у глядачів.

Галерею незабутніх жіночих образів, створених Людмилі Чурсіною, сьогодні завершує Олесь, героїня однойменної повісті Олександра Купріна. «Суперницею» Чурсіної виявилася французька Марина Влади, яка зіграла цю роль у фільмі «Чаклунка», що з великим успіхом пройшов на радянських екранах.

«Це була моя мрія: зіграти Олесь. Але мені дуже подобався образ створений Мариною Влади, і мені здавалося, що я вже ніколи її не зіграю...»

Вона зіграла Олесь. І це було зовсім не схоже на те, що грала Марина Влади. У Людмилі Чурсіної це сором'язлива й наївна мрійниця, а не фатальна загадкова красуня з французького фільму. Але від несміливості Олесь не залишається й сліду, коли вона бачить, що її кохання загрожують небезпека. Не лиха доля стоїть між нею і її коханням, як у «Чаклунці», а соціальні сили, несправедливість яких героїня усвідомлює, але побороти не має сил.

«Я за кінематограф великих ідей, великої пристрасності. Сама природа кіно вимагає, щоб в основу фільму лягали ідеї й почуття, що можуть хвилювати людей найрізноманітніших поколінь». Для Людмили Чурсіної це не лише красиві слова, про які можна забути, коли ступаєш на знімальний майданчик. Її героїні саме з того кінематографу, який нікого не залишає байдужим.

На екрани країни виходять три повні фільми з участю Людмили Чурсіної — картина «На розі Арбата й вулиці Бурзуліна», присвячена темі солідарності радянських людей з грецькими патріотами, детектив «Сутинка» та екранізація знаменитого роману Марини Сибіряка «Приваловські мільйони».

А Людмила Чурсіна знову на знімальному майданчику. Цього разу в ролі жінки — вченого, яка робить важливе наукове відкриття.

На екрані її чекають. Жодна роль не проходить непомітною. Про це говорять. І це не тимчасовий успіх. Це завжди заявка на майбутнє.

Людмила ТКАЧЕНКО.
АНН

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 17 БЕРЕЗНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 —

Програма передач. (М). 9.05

— Гімнатики для всіх. (М).

9.20 — Новини. (М). 9.30 —

«Музичний турнір». (М). 10.30

— «Свіба йде». Репортаж.

(М). 11.00 — Кольорове телеба-

чення. «Пісні комсомолу».

(М). 11.30 — «Радянський Кир-

гистан». Телевізійний доку-

ментальний фільм. (М). 12.25

— «Кінострічки минулих ро-

ків». (М). 13.10 — Телевізій-

ний матч заводських спортив-

них клубів «Трактор» (Мінськ)

— «Карпати» (Львів). (М).

14.00 — Прес-конференція

із заступником командуючого

повітряно-десантним вій-

ськими генерал-лейтенантом

І. І. Лисовим. (М). 14.45 —

Програма мультфільмів. Ко-

льорове телебачення. (М).

15.30 — Науково-популярна

програма «Здоров'я». (М).

16.00 — Музична програма

для юнацтва. (М). 18.00 —

Новини. (М). 18.10 — Кольо-

рове телебачення. «У світі

тварин». (М). 19.30 — Кольо-

23.00 — Спортивна програма.

По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 12.30 —

Програма передач. (К). 12.35

— «З почуттям господарської

відповідальності». (К). 12.45 —

Документальний фільм. (К).

13.50 — «Портрет митця». (К).

14.50 — Концерт. (Одеса). 15.35

— Літературний театр «Сонце

на столі». (Львів). 16.10 —

Кольорове телебачення. «Ин-

терклуб». «100 хвилин по

НДР». І частина. (К). 17.00 —

Художній фільм «Безмовні

друзі». (К). 18.20 — «Київська

панорама». (К). 19.00 — Ін-

формаційна програма «Вісті».

(К). 19.30 — Концерт, присвя-

чений 100-річчю з дня народ-

ження С. Рахманінова. В пе-

репері — «На добраніч, діти!»

(К). 21.30 — Кінокомедія «Не

журись». (К). 23.00 — Вечірні

новини. (К).

НЕДІЛЯ, 18 БЕРЕЗНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 —

Програма передач. (М). 9.05

— Радіока гімнастика для

дітей. (М). 9.20 — Новини.

(М). 9.30 — Для школярів.

«Будильник». (Рига). 10.00 —

Для воїнів Радянської Армії

і Флоту. (М). 10.30 — «Музич-

ний кіоск». (М). 11.00 —

Кольорове телебачення.

Мультфільм. «Тамниці дале-

кого острова». (М). 11.30 —

В ефірі — «Молодість».

«Місто майстрів». (М). 12.30

— Концерт. (М). 13.00 — Ху-

дожний фільм «Мой універси-

тет». (М). 14.40 — «Сіль-

ська година». (М). 15.40 —

«Пісня - 73». (М). 17.00 —

Кольорове телебачення. «Клуб

кіноподорожей». (М). 18.00 —

Новини. (М). 18.10 — «По-

шук». (М). 18.40 — «По кон-

цертних залах Москви». (М).

19.40 — Художній фільм. (М).

21.00 — Програма «Час». (М).

21.30 — Телевізійний фільм

«Ролі Олега Ефремова». (М).

22.55 — Програма передач.

(М). 23.00 — Міжнародні зма-

гання з стрибків у воду «Вес-

няні застілки». (Мінськ). 23.40

— Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 12.30

— Програма передач. (К).

12.35 — «Бійці переднього

краю». (Запоріжжя). 13.05 —

Концерт камерної музики.

(Львів). 13.35 — Кольорове

телебачення. Для юнацтва

«Музична енциклопедія». (К).

14.20 — До 25-річчя підписан-

ня Договору про дружбу,

співробітництво і взаємодопо-

мосту між Радянським Союзом

і Народною Республікою Бол-

гарією. (К). 14.30 — Кольоро-

ве телебачення. Телевізійний

екран кінолюбителя. (К). 15.00

— «Музика — мова серця».

(Харків). 15.50 — «Трудовий

переклик». (Донецьк). 16.20 —

Кольорове телебачення. «Ин-

терклуб». «Сто хвилин по

НДР». 2 частина. (К). 17.20 —

Художній фільм «Восьмий».

(К). 19.00 — «На мериданах

України». (К). 19.30 — Кон-

церт - звіт майстрів мистецтв

і художніх колективів Терно-

пільської області. В перерві —

«На добраніч, діти!» (К). 22.30

— Спортивна передача. (К).

23.30 — Вечірні новини. (К).

ПОНЕДІЛОК, 19 БЕРЕЗНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА. 18.50 —

Для школярів. «Увага, сис-

тої!» (Одеса). 17.30 — Рес-

публіканська фізико-матема-

тична школа. (К). 18.00 — Но-

вини. (М). 19.10 — «Рік третій,

випишальний». Передача «Я-

та». (М). 18.40 — Кольорове те-

лебачення. Концерт радянської

пісні. (М). 19.20 — Міжнарод-

на панорама. (М). 19.50 —

Прем'єра телевізійного при-

годинного художнього філь-

му «Тайник біля Червоного

каміння». І серія. (М). 21.00 —

Програма «Час». (М). 21.30 —

Спортивна молодіжна програ-

ма. (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.20 —

Навчальна передача з літера-